

2. Je v súlade s právom Únie – najmä s článkom 3 bodom 27 smernice 2007/46/ES – postup, v rámci ktorého sa v súvislosti s verejným obstarávaním na dodávku náhradných dielov pre autobusy určené na používanie vo verejnej službe jednotlivému uchádzačovi umožňuje, aby sa sám označil za „výrobcu“ konkrétneho, nepôvodného náhradného dielu určeného pre konkrétne vozidlo, najmä ak patrí k jednej z kategórií náhradných dielov upravených technickými požiadavkami uvedenými v prílohe IV (Zoznam požiadaviek na účely typového schválenia ES vozidiel) smernice 2007/46/ES, alebo je dotknutý uchádzač naopak povinný preukázať – vo vzťahu ku každému takto ponúkanému náhradnému dielu a na účely potvrdenia ich rovnocennosti s technickými špecifikáciami verejného obstarávania –, že je osobou, ktorá zodpovedá schvaľovaciemu orgánu za všetky aspekty procesu typového schválenia, ako aj za zhodu výroby a príslušnú úroveň kvality, a že priamo vykonáva aspoň niektoré fázy výroby náhradného dielu podliehajúceho typovému schváleniu, pričom v prípade kladnej odpovede je tiež potrebné objasniť, akým spôsobom je potrebné uvedené skutočnosti preukázať?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1)

Žaloba podaná 3. februára 2021 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-70/21)

(2021/C 128/34)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

A. Určil, že:

- Helénska republika si tým, že systematicky a nepretržite prekračujú maximálne hodnoty koncentrácií častíc PM₁₀, pokiaľ ide o maximálnu dennú hodnotu od roku 2005 v oblasti/aglomerácii EL0004 Solúnu, nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z ustanovení článku 13 v spojení s prílohou XI smernice 2008/50 (¹),
- Helénska republika si tým, že počnúc 11. januárom 2010 neprijala opatrenia potrebné na to, aby zabezpečila dosiahnutie súladu s limitnými hodnotami PM₁₀ v oblasti/aglomerácii EL0004 Solúnu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 23 ods. 1 smernice 2008/50 (v spojení s prílohou XV časťou A tejto smernice), a konkrétnejšie povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 23 ods. 1 druhého pododseku uvedenej smernice, prijať primerané opatrenia na to, aby sa obdobie, keď sú limitné hodnoty prekročené, čo najviac skrátilo.

B. Uložil Helénskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého žalobného dôvodu Komisia zdôrazňuje, že smernica 2008/50 týkajúca sa kvality okolitého ovzdušia a čistejšieho vzduchu pre Európu vyžaduje od členských štátov, aby obmedzili vystavenie obyvateľov jemným tuhým časticiam nazývaným suspendované častice (PM₁₀). Komisia tvrdí, že Helénska republika na základe ročných správ o kvalite ovzdušia, ktoré jej tento štát predložil, nepretržite od roku 2005, kedy sa dodržiavanie denných a ročných limitných hodnôt PM₁₀ stalo povinným (pôvodne na základe článku 5 ods. 1 smernice 1999/30, neskôr na základe článku 13 smernice 2008/50, nezabezpečila dosiahnutie súladu s dennými limitnými hodnotami v aglomerácii EL0004 Solúnu.

V rámci druhého žalobného dôvodu Komisia uvádza, že článok 23 ods. 1 druhý pododsek smernice 2008/50 ukladá členským štátom v prípade prekročenia limitných hodnôt jasnú a naliehavú povinnosť prijať plány týkajúce sa kvality ovzdušia a obsahujúce primerané opatrenia na to, aby sa obdobie, keď sú limitné hodnoty prekročené, čo najviac skrátilo. Komisia tvrdí, že Helénska republika v rozpore s článkom 23 ods. 1 smernice 2008/50 nevypracovala primeraný plán týkajúci sa kvality ovzdušia v aglomerácii EL0004 Solúnu.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, 2008, s. 1).

**Odvolanie podané 3. februára 2021: Química del Nalón SA, formerly Industrial Química del Nalón
SA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) zo 16. decembra 2020 vo veci
T-635/18, Industrial Química del Nalón SA/Komisia**

(Vec C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Química del Nalón SA, predtým Industrial Química del Nalón SA (v zastúpení: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchar, avocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné posúdenie, a
- rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že zistenie Všeobecného súdu, podľa ktorého tvrdenie odvolateľky, že Komisia sa dopustila zjavného pochybenia, nevyhnutne neznamenalo, že Komisia porušila povinnosť riadnej starostlivosti, je z právneho hľadiska nesprávne.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne použil údajný nedostatok právnej jasnosti bodu 4.1.3.5.5 prílohy I nariadenia č. 1272/2008 (¹) ako dôvod pre odmietnutie tvrdenia, ktoré už použila odvolateľka.

Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa nemohol dovoliť konštatovať, že právny rámec je zložitý, aby ospravedlnil, že Komisia nezohľadnila nedostatok rozpustnosti CTPHT (smola, čiernouhoľný decht, vysokoteplotný). V predchádzajúcich spojených konaniach (vec T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a i./Komisia) totiž Všeobecný súd rozhodol inak. Bez akéhokoľvek vysvetlenia pre opačné rozhodnutie je odôvodnenie Všeobecného súdu nedostatočné a rozporuplné.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd uplatnil bežné kritérium náležitej starostlivosti. Tým, že dospel k záveru, že Komisia konala ako akýkoľvek iný, bežný, náležite starostlivý správny orgán, uplatnil nesprávny a neprimeraný porovnávací bod pre posúdenie náležitej starostlivosti a bežnosti konania Komisie.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na nedostatočnom a rozporuplnom odôvodnení Všeobecného súdu v rozsahu, v akom rozhodol – bez toho aby uviedol akékoľvek dôkazy a opierajúc sa len o návrhy generálneho advokáta – že pre Komisiu mohlo byť zložité napraviť jej zjavne nesprávne posúdenie, čím naznačil, že prístup Komisie možno ospravedlniť.